

[Boligministeren]

af 1987.

Lovforslaget tilsigter, at der også fra 1988 kan varsles for de nævnte hensættelsesbeløb i overensstemmelse med gældende varslingsregler.

Idet jeg herudover henviser til forslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Albrechtsen (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en mere progressiv ulandsbistand.

(Beslutningsforslag nr. B 162).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Anne Grete Holmsgård (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af pant på batterier og apotekernes medicinemballage.

(Beslutningsforslag nr. B 163).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager dette.

Skriftlig redegørelse:

Udenrigsministerens bistandspolitiske redegørelse af 13. maj 1987 med udgangspunkt i rapporten fra Verdenskommissionen om Miljø og Udvikling

(Redegørelse nr. R 23).

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I de fire år, der er forløbet, siden Folketinget i februar 1983 sidst foretog en generel gennemgang af dansk udviklingsbistand, er der i en række henseender sket sådanne ændringer i vilkår og forudsætninger – både internationalt og herhjemme – at det nu vil være rimeligt på ny at gennemføre en bistandspolitisk debat med henblik på visse justeringer og tilpasninger.

Omfanget af vor ulandsbistand er øget kraftigt, fra 3,7 mia. kr. i 1983 til 5,7 mia. kr.

i 1987. I overensstemmelse med Folketingets beslutning af 26. marts 1985 vil den stærke vækst i bistandsbevillingerne blive fortsat i de kommende år.

Bistandsadministrationen er efter en omfattende og kritisk undersøgelse blevet omstruktureret og moderniseret. Målet har været en faglig styrkelse af Danida, et stærkere og bredere samarbejde med faglige kredse, erhvervsliv og folkelige organisationer i det danske samfund og en øget decentralisering for dermed at bidrage til en klarere og mere synlig forbindelse mellem overordnede bistandspolitiske principper og målsætninger og konkrete valg af strategier og projekter.

Regeringen har lagt vægt på at fastholde og yderligere befæste den anseelse, som dansk ulandsbistand traditionelt har nydt i modtagerlandene, i de internationale samarbejdsfora, i fagkredse og i den folkelige og politiske opinion herhjemme.

Kravet om høj faglig kvalitet i alle bistandsaktiviteter og om, at de bistandspolitiske principper skulle slå effektivt igennem i det konkrete bistandssamarbejde, har ført til, at vi fra dansk side gradvis har engageret os stærkere og mere markant i en bistandspolitisk dialog både med enkelte modtagerlande, med grupper af lande og med de internationale organisationer, som modtager danske bistandsmidler i betydeligt omfang. Regeringen har fundet det nødvendigt at gå aktivt ind i en dialog også om makroøkonomiske vilkår, som på afgørende måde påvirker mulighederne for, at bistandsindsatsen kan få den tilsigtede udviklingseffekt.

På det multilaterale plan har Danmark støttet iværksættelsen af nødvendige og realistiske strukturtilpasningsprogrammer, men med klar betoning af, at disse måtte gives en social dimension, så hensynet til de svage stillede befolkningsgrupper blev tilgodeset.

Perspektivet for de kommende års internationale samarbejde mellem industrilandene og udviklingslandene må imidlertid både i disse og i en række andre henseender give anledning til alvorlig bekymring. Udviklingslandenes gæld er vokset til et omfang, der ikke alene truer det internationale økonomiske system, men også udgør en afgørende hindring for ethvert forsøg på at bekæmpe fattigdommen i den tredje verden og vende udviklingen, så kløften mellem rige og fattige lande mindskes. Som en konsekvens af ulan-